

Aan de wandel met

Twan Huys

Bijzondere tijden vragen om flexibiliteit. Deze editie van 'Aan tafel met' trekken we de natuur in met een picknickmand. En wie is er dan een betere gesprekspartner dan Limburgs favoriete presentator en 'wandelgoeroe' Twan Huys? Wandel mee door het natuurgebied van zijn jeugd.

TEKST: KARIEN GOESENS / FOTO'S: RAOUL LIMPENS

Tegenspoed leidt vaak tot nieuwe inzichten, creativiteit en uiteindelijk zelfs voorspoed. Twan Huys had een al méér dan succesvolle carrière achter de rug als journalist, schrijver en

presentator van buitenhof en College Tour, toen de gouden graal zich presenteerde. Als presentator van het ambitieuze RTL Late Night kreeg hij een kans die gegrepen moest worden. Maar toen het programma niet het beoogde aantal kijkers trok en de stekker eruit getrokken werd, stond hij met lege land en een vol hoofd aan de kant. Wat doe je dan? Waar ga je heen? Vooruit en eropuit natuurlijk! Twan pakte zijn liefde voor wandelen met dubbele snelheid op. Met elke stap in de natuur, verhelderde de geest en verbeterde het humeur. De herontdekking van deze oude liefde leidde tot een boek waarvoor hij een jaar lang de mooiste wandelgebieden van ons land verkende. Soms met zijn ouders, soms met vrienden als biologe Jane Goodall en cabaretier Herman Finkers. Het boek Wandellust verscheen toen Nederland naar binnen moest en was meteen een groot succes. Van de 17 prachtige wandelingen, werden er maar liefst 4 gelopen in Limburg, de provincie van zijn jeugd. Natuurlijk verdienden de orchideeën in het Gerendal een eigen wandeling, evenals het vijfsterrenlandschap rondom Vijlen. Toch ontbreekt in deze ode aan de Nederlandse natuur het gebied waar het allemaal begon en waar hij als klein kind eindeloze zondagen doorbracht. Nationaal Park de Maasduinen en Landgoed de Hamert komen er bekaaid vanaf

“Gedwongen veranderingen kunnen mooie dingen opleveren”

met een korte beschrijving. *Vanuit Horst bij Broekhuizen met de veerpont de Maas over, op weg naar de bossen in de Maasduinen voor een lange wandeling. Contrecoeur, wandelen was saai. Niks te zien, niets te beleven.* Ach jee, dat geeft het toch niet? Tijd voor een herintroductie van deze oude bekenden.

AAN DE WANDEL

Hoewel hij al 35 jaar geen voet in de Hamert heeft gezet, heeft Twan er duidelijk zin in als we hem ontmoeten op de parkeerplaats bij de Jachthut. “We gingen hier vaker wandelen en dan aten we hier pannenkoeken, maar het gebied is voor mij een vage, vrij oninteressante jeugdherinnering. Wandelen werd pas leuk toen mijn ouders me meenamen naar het Heuvelland. Vanaf Slenaken zette mijn vader Frits prachtige tochten uit.” Het is de vraag of het de betovering van het heuvelland was, of toch de desinteresse van de jeugd die de herinnering aan de Hamert heeft gekleurd. Maar we komen er snel genoeg achter. Even het jack dichtritsen, handen in de zakken en de neus umhoog!

Vanaf de parkeerplaats lopen we langs het eeuwenoude Geldernsch-Niers kanaal. Het kanaal heeft hier in de loop der eeuwen steeds meer zijn gang mogen gaan en het water sleet meanderend een weg door de hoogteverschillen. Steile, groene oevers en een snelstromend beekje, daar gaat Twan's Heuvelland hart wel sneller van kloppen. We volgen met frisse tegenzin – “Ik ben niet zo goed in paaltjes wandelingen” - de witte route. Het zandpad wordt omlijst door kronkelige

eiken in een licht glooiend landschap. Als het bos plaatsmaakt voor heide valt meteen de droogte op. Het is nog te vroeg in de tijd van het jaar om de paarse heide in volle bloei te zien, maar met de oprukkende droogte is het maar de vraag hoe de bloei zich later in de zomer zal ontwikkelen. “We denken dat het zoveel regent in Nederland, maar in dat hele jaar wandelen, heb ik alleen in de Schoorlse duinen échte regen meegemaakt. En dan hebben we het nog niet eens over de hele stikstofdiscussie. Er ligt een dikke deken stikstof over het landschap. Het is net kunstmest. Leuk voor gras, funest voor de arme heidegrond. Of vogels. Ik zag vroeger overal leeuweriken, nu bijna nergens meer.” Het is iets wat hem niet loslaat. “Ik wilde een boek schrijven met mooie verhalen en wandelingen, maar ook laten zien dat we aan de vooravond van een groot probleem staan. Hoe meer je in de natuur bent, hoe duidelijker het probleem wordt.” Ook hier proberen gras en braamstruiken de heidegronden te verdringen. Limburgs Landschap zet heideschape in om het nog enigszins in toom te houden. Vandaag geen schapjes, wel plukjes wol en afgestorven heidestruiken. Wie iets beter kijkt, ziet een groene zweem. Een teken van leven in de uitlopers van de struiken. Het lijkt erop dat het leven in de grond en de wortels rustig wacht op de eerste druppels zomerregen, die afgaand op de grijze lucht, niet lang op zich zullen laten wachten.

“Wie van het pad
afgaat, wordt altijd
beloond”

VAN DE RUST IN DE REGEN

Een uur op pad en nog geen wandelaar tegengekomen. Het 2000 jaar oude Vorstengraf kijkt statig uit over het landschap. Ooit lagen er 100 graven in de omgeving, nu is deze grafheuvel de laatste stille getuige van een verloren cultuur. De eerste regendruppels vallen en met de opstijgende geur van de heide, komt de omgeving tot leven. Een paar minuten ademen we het landschap in, voordat we verder wandelen. Al snel zijn we de paaltjes kwijt, tot groot genoegen van Twan, die niet bang is om van het padje af te raken.

“Nieuwsgierigheid wordt altijd beloond en niet alleen tijdens het wandelen. Toen ik voor mijn correspondentenschap naar New York verhuisde was dat een droombaan, maar wel eentje die mijn wereld op zijn kop zetten. Natuurlijk is dat ook eng, maar soms moet je je angsten het hoofd bieden. Helemaal geen angst? “Toen mijn zoon Jack geboren werd, wist ik wel ineens wat angst is. Je kunt wel op jezelf passen, maar je kinderen, die moet je loslaten en dat is eng. Maar in mijn werk had nieuwsgierigheid altijd de overhand. Nou heb ik wel het geluk dat ik al vroeg in mijn loopbaan mensen tegenkwam met goede adviezen. Tijdens mijn stage bij ROZ, later L1, zei een verslaggever me dat iedereen een goed verhaal heeft, het is de kunst

het eruit te trekken.” In de loop der jaren sprak hij grootheden en leidde hij spraakmakende interviews met Willem Holleeder en Bram Moszkowicz. Tussen de ontelbare interviews nemen de gesprekken met zijn eigen ouders een bijzondere plek in. “Aanvankelijk was het plan voor Wandellust om alle wandelingen met mijn ouders te doen en hun biografie op te tekenen. Maar ze zijn inmiddels ver in de 80 en zoveel lopen, dat gaat niet meer. Bill Clinton zei me al lang geleden dat iedereen zijn eigen ouders zou moeten interviewen bij leven en welbevinden. Het advies heb ik opgevolgd en het interview met mijn ouders leverde 6 uur aan materiaal op. Het is bijzonder om je ouders te leren kennen als persoon. Er is veel dat je niet weet. Zo kwam ik erachter dat mijn moeder een zus heeft verloren, waarvan ik het bestaan niet eens wist.”

UIT EN THUIS

Het is inmiddels weer droog als boven de vennen de heldere roep van de leeuwerik klinkt. Druk gefladder wordt opgevolgd door een duikvlucht, waarna het ‘ADHD vogeltje’ weer de lucht in schiet. Blij als een kind ziet Twan nog drie leeuweriken boven het landschap hangen. Eigenlijk vreemd dat iemand die zo gek is van

De Hamert in bloei, september 2017

Twan Huys is journalist en schrijver. Na zijn correspondentschap in New York verwierf hij vooral bekendheid als presentator van Nieuwsuur. Hij bedacht en presenteerde het immens populaire College Tour waarbij studenten spraakmakende gasten interviewen. Ook was hij presentator van het avondprogramma RTL Late Night met Twan Huys. Hij publiceerde verschillende boeken en is momenteel presentator van het tv-programma Buitenhof. Daarnaast werkt hij aan een documentaireserie over 'De waarde van de aarde' en staat een vervolg op Wandellust in de planning.

de natuur, al jaren in grote steden als New York en Amsterdam woont. "Ik houd van de tegenstelling en voel me op verschillende plekken thuis. Door het boek hebben mijn kinderen wel een glimp opgevangen van hoe mijn jeugd was. Appels plukken en visjes vangen met een schepnet. We verbleven telkens een paar dagen in een tot vakantiewoning omgebouwd boswachtershuisje middenin het gebied. Al die tijd met mijn gezin was heerlijk. En toen het coronavirus uitbrak zochten we snel weer de natuur op om te ontsnappen aan de beklemmend lege binnenstad. Nu het boek af is en het aantal besmettingen afneemt, merk ik wel dat we als gezin wat meer langs elkaar heen leven." Toch zit een terugkeer naar zijn geboortegrond niet in de planning. En hoewel New York voor altijd een plek in zijn hart zal hebben, heeft Amerika glans verloren. "Het land is gepolariseerder dan ooit. Alsof Trump de hele cultuur heeft aangetaast. Maar Zuid-Limburg. Als ik daar een mooi vakwerkhuis zou vinden, weet ik niet of ik het kan weerstaan. Maar voorlopig houd ik het bij weekendjes in het Gerendal en huizen klikken op Funda."

LUNCH EN DE MAAS

Met de Jachthut weer in zicht is het rondje Hamert compleet. Maar bij een goede Limburgse wandeling hoort goed eten, dus de picknicktafel naast de Maas is gedekt. Een paar geplette broodjes met klef geworden beleg is dan misschien een wandeltraditie, wij pakken

"Soms doet de herinnering geen recht aan de werkelijkheid"

het iets anders aan. Steeds meer restaurants gaan creatief om met de coronacrisis en bieden de heerlijkste afhaalmenu's om thuis van te genieten. We hebben bij restaurant Aubergine in Steyl een picknick 2.0 opgehaald. Chef Paul Pollux overtrof zichzelf met een zomerse poké bowl waarin de huisgerookte zalm van het bord afspat; Een bijgeleverde La Trappe smaakt nóg beter in combinatie met de verschillende soorten olijven en tomaatjes. Nog wat friandises? Er zijn macarons, truffels en zelfs een frambozentaartje. Hoewel zelf geen bijzonder begenadigd kok, weet Twan wat lekker eten is. "Mijn vrouw Cheryl is een ontzettend goede kok, dus ik waag me er niet teveel aan. Behalve als het gaat om saté. Ik sta al 40 jaar bekend om een killer saté maar als ik in Limburg ben, geniet ik wel echt van het eten hier, asperges of zoervleis bij mijn ouders. Ik houd van stevige kost, maar laat me ook graag in de watten leggen. Café Sjik én Château Neercanne."

Als we nog even over de Maas turen, zijn we toch benieuwd naar de tweede indruk van Landgoed de Hamert. "Het was veel mooier en groter dan ik me herinner. Een onverwacht genoeg en misschien moet ik hier tóch nog eens terugkomen. Er zijn vast nog veel dieren te zien." Voor vandaag gaat hij nog even met het pontje naar pap en mam in Horst, om morgen als Amerika-expert weer aan te schuiven bij 'M'. En daarna? Elk verhaal levert nieuwe verhalen op. ■

Twan's wandeltips

- Blijf eens wat langer hangen. De voormalige boswachtershuizen van Staatsbosbeheer worden verhuurd en liggen middenin de natuur.
- Weet wat je ziet. Maak eens een wandeling met een natuurgids, neem een vogelboek mee of gebruik een app als plantnet.
- Volg je nieuwsgierigheid en ontdek nieuwe gebieden.
- Zet zelf een route uit, dan zie je de omgeving beter.
- Durf de drukte te vermijden en durf vooral te verdwalen.